

[Krag.]

nuværende Sted. Dette Krav har Udvalget med Tilslutning af den højtærede Indenrigsminister fundet begrundet, og derfor stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 6, som fastslaaer, at hvor Taksationskommissionen finder det begrundet, at Erstatning ydes, ikke blot, hvor den vedkommende falder ind under Reglerne i § 1 i Lov Nr. 55 af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, men ogsaa i andre Tilfælde, der ydes der de næringsdrivende Erstatning for Nedlæggelse af deres Virksomhed paa det paagældende Sted, en Erstatning, som altsaa Taksationskommissionen skal fastsætte, for saa vidt mindelig Overenskomst mellem Kommunen og de paagældende næringsdrivende ikke er opnaaet. Formaalet bør efter Udvalgets Mening være at skabe saa stor Ligelighed i Behandlingen af Kvarterets næringsdrivende, som Rimelighed og Anstændighed taler for.

Men jeg vil gerne dertil føje, at det samme Hensyn maa forudsættes at blive vist Kvarterets Grundejere, som maa afstaa deres Ejendomme. Vel har utvivlsomt mange af de Bygninger, her er Tale om, og som vil blive erklæret kondemnabile paa Grund af Ælde og paa Grund af Vanrøgt, ikke som Huse betragtet nogen stor Værdi, det er der ikke nogen Tvivl om, men Skatteobjekter, det har de været efter Ejendoms-skyldansættelse, baade hvad Indkomst- og Formueskat angaar. Og den stærke Fremhævning heraf, som baade i mundtlige og skriftlige Henvendelser er tilgaaet Udvalget, kan man ikke uden videre afvise. Lad være, at Indkomstskatten i Virkeligheden falder paa Lejen, og at de vedkommende Grundejere gennem flere Aar, end maaske heldigt har været, har haft Indkomsten af Udlejning af Huse, som for længst burde være nedrevet, og oven i Købet i mange Tilfælde vel faaet en meget rigelig Leje pr. m² Lejlighedsareal, saa er dog Forholdet det, at de vedkommende i mange Tilfælde lider et betydeligt Formuetab, i hvert Fald hvor kun Grunden bliver betalt, og til en Pris langt under den, som Kommunen vil opnaa, naar Grundene er ryddeliggjort. Det er jo ogsaa et Forhold, som har givet Anledning til skarpe Kommentarer fra forskellig Side, men jeg mener dog, at vægtige Grunde gør denne Prisstigning efter Ryddeliggørelse rimelig og for saa vidt indvendingsfri, i hvert Fald hvor den vedkommende Grundejer ikke ved Køb af tilstrækkeligt mange Nabogrunde selv kan stille til Raadighed et Grundareal, som er egnet til Be-

byggelse efter moderne Principper. Thi de smaa Grunde, hvorpaa de nuværende forældede Bygninger staar, kan hver for sig ikke danne Grundlag for en moderne Byggelse.

Men Tabet i Formue er i hvert Fald let konstaterligt i saadanne Tilfælde, som Grundejerne frygter, hvor Ejendommene overtages ved Ekspropriation langt under Ejendomsskyldværdien og maaske i mange Tilfælde til selve Grundskyldværdien. At dette i visse Tilfælde maa ske, forstaar jeg fuldt, men jeg forstaar ogsaa den Uro, som Kommunens hidtidige Fremgangsmaade ved Erhvervelse af Ejendomme i Kvarteret har vakt.

Ser man i Bilag 2 til Betænkningen paa Besvarelsen af Spørgsmaal 4 i Bilag 1, saa vil man se en væsentlig Ændring i de Vilkaar, hvorpaa Kommunen har erhvervet Ejendomme i Adelgade—Borgergade-Kvarteret. Medens Ejendomsskylden har været Grundlaget for Erhvervelsen af talrige Ejendomme i 1931, saa er Forholdet det, at henimod 1940, og ganske særligt i den Periode, hvor hele Saneringsproblemet behandlede inden for Kommunen, i Offentligheden og her paa Rigsdagen, har Principet for Erhvervelsen været et andet, som jeg meget vel forstaar har skabt Uro. Jeg synes ogsaa, at den Fremgangsmaade, som er fulgt af Kommunen over for Grundbesiddere i det paagældende Kvarter paa et Tidspunkt, da Forberedelserne i Kommunen gennem dennes Boligkommission og gennem det for hele Landet gældende Boligtilsynsraad slet ikke var saa langt fremskredne, at man kunde gøre sig Haab om at optage Saneringen, har ført til Erhvervelsen af forskellige Ejendomme paa Vilkaar, som, selv om de maaske er rimelige, dog alligevel er Udtryk for en Fremgangsmaade, som det ikke er uden Betænknelighed at godkende.

Det maa jo ikke glemmes, at for mange Grundejere i Kvarteret er den brøstfældige Ejendoms Overskudsafkastning deres eneste Eksistenskilde, og berøves de det væsentligste af deres i Ejendommen indestaaende Formue, ja, saa vil nok mange af dem — det hævdes i hvert Fald — og jeg er ikke i Besiddelse af en Dokumentation for Urigtigheden af en saadan Paastand — være henvist til Sociallovgivningen.

Nu siger jeg aldeles ikke dette for at angive almindelige Direktiver for Værdiansættelsen i Kvarteret; dertil har jeg ikke nogen Adkomst, og dertil savner jeg maaske ogsaa de fornødne Forudsætninger.

Jeg nævner kun dette som Udtryk